

medel varit vållande. Kuopio den 6:te Juni 1844.

Joh. Vilh. Snellman.

244 C. R. EHRSTRÖM – J. V. SNELLMAN 6.VI 1844
HUB, JVS handskrifssamling

Broder Janne!

10

Ännu lefver din gamle kamrat, i Torneå, ehuru Du knapt lär tro det sedan de skriftliga bevisen längesedan upphört. Jag har mången gång tänkt – men hvad jag tänkt, antar Du icke för tankar, derföre får Du ock intet derom veta. Men nu sedan hvarje post medför skrivelser från Dig vore orätt att förblifva stumm.

I medlet af nästkommande Augusti ärnar jag (om tillstånd fås) resa söderut och på resan besöka Dig, om det går an, d. v. s. om Du vid den tiden är i Kuopio. Är Du det icke så låt mig med några rader få veta din vistelse ort. En sådan resa som den, hvilken nu är tillämnad kommer jag icke att göra om. Jag anträder nu en resa till Lappmarkerna, från hvilken jag ej återkomma före medlet af Juli. I det hopp att vi snart träffas säger jag Dig härmed farväl!

20

Carl.

Kemi den 6 Juni 1844.

245 J. V. SNELLMAN – J. R. TENGSTRÖM 13.VI
1844
HUB, Kellgreniana

30

Bästa Bror!

Kanske skulle jag icke så fermt aflagt mitt återbesök och tackat Dig för de goda upplysningar, Du sändt mig, om icke »skämtet med Jungfru Saima» vore och min dervid fästade egennyta. Skämtet är nemligen rent allvar, om jag kan förutsätta, att det skulle roa Dig och Kellgren, utan att göra allt för stor vederlag bland Edra bästa tankar. Ty detta är något att besinna sig på, då intet är så förstörande som att i små stumpar slösa bort det lilla goda ämne som kan finnas. Skulle dock hvardera af Eder känna kallelse att drifva fram något, som egentligen bör gå på Tidningsväg, så tror jag, att några nummer utan skada för förrådet af Er kunde fyllas. Anse detta icke oartigt sagdt. När man är gammal, håller man visligen inne med sitt lilla kapital och kyler af sig vid hvarjehanda prosa, men vid fullt ungdom lägger man lätt hela sin själ i sitt arbete, och då griper detta an. Att icke lättja utan klok hushållande omtanke bragt mig på det förslag till Er, det tror Du väl och ser då ett bevis min öfertygelses fasthet i förevarande fall.

40

50

Helsa Kellgren hjertligt och tala med honom om saken. Jag vet, att han haft sina rimmartider, och förmodar att från dem finnes så mycket i behåll som fordras för en historiemakare. Han skulle säkert klämma på flickornas tårepåsar och detta är godt som att klämma på Pappas

pung, då det gäller en Tidnings feuilleton. Med så ny erfarenhet af Universitets och examenseländet skulle Er säkert icke fattas vapen för ett gagneligt anfall på denna småaktighetens sköldborg.

Du nämner i Ditt bref om Saimas småsnärтар, förmenande och säkert med mången annan, att allvarlig demonstration vore bättre. Men kära Bror, sådan demonstration halva vederbörande läsit i alla språk. Den rinner öfver dem som vatten öfver gåsen. Har Du demonstrerat ut på tolf spalter, så har Du åstadkommit denna effekt. Väl kan Du åter börja från början – men ingen läser det en gång till. Lägg då 10 händerna vackert i kors och vänta, hvad deraf komma måtte. Men stick så der smått ett par års tid och gör herrarna arga, så har Du åtminstone fördelen att kunna hålla ut, ty glåpord och ovet läser hela världen gerna. Vidare har du demonstrationen öppen, och i bästa fall retar Du vederbörande till försvar och får då rycka fram med Din bevisning samlad och riktad mot bestämda svaga sidor i försvaret. Då har Du en diskussion, hvilken Du eljest svärligen skall kunna mjölka Dig till, och då har Du varmt jern att smida på. Sannerliga ångrar jag icke mera några i förtid utsläppta demonstrationer än jag bryr mig om snärтарne, lyckade eller misslyckade. Ty af dessa sednare finnas nya 20 upplagor i oändlighet. Vill den ena icke taga, så tar väl den andra.

För »bladet» vore icke, som Du säger, demonstration gagneligare. Jag kunde på så sätt snart nog förstöra dess debit. För min fides vore den kanske förmonlig bland Herrarna der borta. Ty tråkigheten skulle göra bladet overksammar, och det hade snarare sjungit ut. Jag kunde i händelse vinna förlåtelse som fantast – som en oskadlig och förlegad N. B. – Men för saken tror jag fast att snärтsystemet är godt. Det är detta äfven derföre, att de hedervärda kamraternas loford kanske eljest skulle qväst Saima stackare – genom censurens hand nemligen. Så länge de skall och ilsknas så är hon trygg på detta håll.

Förr än jag slutar, om nemligen Jungfrun icke träffas af ond brådöd; skall hoppas jag i Saimas spalter finnas demonstration nog för mina krafter. Äfven för dessas ringhet är bäst att med demonstrerandet hushålla. Och jag säger ännu låt en menniska kälta på Dig dag ut och dag in med samma sats, så beviser Du der sjelf, om deri eljest sanning finnes, och faller det sedan kältaren in att bevisa så talar han ur Din egen själ. Låt nu denna demonstration vara för Kellgren och Dig. Skrefve jag den i Saima så skulle hela världen veta allt förut, och fastän de likväl skulle taga saken hett, oaktadt all sin vishet, så skulle detta dock kosta mig mera krut. Helsa alla. Lef väl!

40

Joh. Vilh. Snellman,

P. S. Det manuskript, hvarom Kellgren skrifver, har icke kommit mig tillhanda och skall icke införas. Helsa särskildt Natalia glada och bed henne skriva – men aldeles ensam och just sina egna funderingar. Jag skall genast svara. Det gör mig glädje tänka, att vi råkas i sommar. Slutet af Juni och början af Juli är jag i Österbotten. den 12 Juli här,
P. P. S. Inneliggande åt Pappa. Sundvalbs manuskript har afgått med Studenten Thuneberg. d 13 Juni

50